31 Δεκ. 1944: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Δαμασκηνὸς ἀναλαμβάνει Ἀντιβασιλεύς
31 » 1947: Παραίτησις τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας καὶ ἀνακήρυξις «Λαϊκῆς Δημοκρατίας»

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

1η Ἰαν. 1822: Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς Ἐπιδαύρου ψηφίζει τὸ προσωρινὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνακηρύσσονται ἡ πολιτικὴ ὕπαρξις καὶ Ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία τῆς χώρας

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΤΟΥ Ι. ΤΥΧΙΚΟΥ

Τί καὶ ἂν τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ 379 ἐπέταξε στὸν οὐρανὸ ὁ οὐρανοφάντωρ; Οὗτος ζῇ καὶ θὰ ζῇ αἰώνια στὴ ψυχὴ τῶν πιστῶν. Καὶ τοῦτο διότι οἱ ἥρωες τῆς πίστεως, οἱ κολοσσοὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τὰ φωτεινὰ μετέωρα τοῦ πνεύματος οὐδέποτε ἀποθνήσκουν. Καὶ μετὰ τὸν θάνατόν των ζοῦν. Ζοῦν γιὰ νὰ διδάσκουν καὶ φωτίζουν μὲ τὴ φωτεινή των φυσιογνωμία τοὺς πάντας. Θὰ ἦτο ματαιοπονία νὰ ἐπιχειρήσῃ κανεὶς νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸ τεράστιο πνευματικὸ ἔργο τοῦ ἑορταζομένου σήμερα Μ. Βασιλείου. Ποιὸς ἠμπορεῖ νὰ ἀτενίσῃ τοὺς κολοσσούς; Μία ὅμως ἀδρομερὴς περιγραφὴ τῆς οἰκογενειακῆς του μορφώσεως θὰ ἦτο πολὺ σκόπιμος.

α) Οἰκογενειακὴ ἀνατροφή.

Γονεῖς τόσο καλότυχοι, ὅπως ὁ Βασίλειος, ὅστις ἐξήσκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ῥήτορος καὶ ἡ Ἐμμέλεια, θυγάτηρ μάρτυρος ἐκ Καπαδοκίας εὐσεβεστάτη καὶ φιλανθρωποτάτη, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ φέρουν στὸ κόσμο βλαστοὺς κατωτέρους αὐτῶ.. Διὸ καὶ ἐκ τῶν 4 ἀρρένων τέκνων των οἱ μὲν τρεῖς ἔγιναν ἐπίσκοποι (Βασίλειος, Γρηγόριος καὶ Πέτρος), αἱ δὲ 5 θυγατέρες των δὲν ὑστέρησαν εἰς ἀρετήν. Ἡ μητέρα των καὶ ἡ μάμμη τωνΜακρίνα μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ θυσίας ἐπεδόθησαν στὴ χριστιανικὴ ἀγωγὴ τῶν παιδιῶν των. Τὸ ἔργον των συνεπλήρωσε μετέπειτα ἡ μεγαλύτερη ἀδελφή των Μακρίνα. Οὕτω πως ἕνα θαυμαστὸ «Βασίλειον ἱεράτευμα» ἐτελειοποιήθη ἐκεῖ.

β) Ἐπιστημονικὴ μόρφωσις τοῦ Βασιλείου

Ὁ Βασίλειος μετὰ τὴν ἐγκύκλιο μόρφωσι καὶ τὰ χριστιανικὰ νάματα συμπληρώνει τὰς σπουδάς του στὴν Καισάρεια καὶ στὸ Βυζάντιο, ὅπου «ηὐδοκήμει σοφιστῶν καὶ φιλοσόφων τοῖς τελειοτάτοις». Τέλος εἰκοσαετὴς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. Ἐκεῖ ἀνθοῦσαν αἱ φιλοσοφικαὶ σχολαὶ τοῦ Πλάτωνος, Ἀριστοτέλους, Ζήνωνος καὶ Ἐπικούρου. «Ἦσαν αἱ Ἀθῆναι τὸ κέντρον τὸ μαγνητίζον τοὺς ἀπὸ πέραν τῆς γῆς φιλομαθεῖς». Διδάσκαλοι οἵτινες ἐκλέϊσαν τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν ἦσαν ὁ Προαιρέσιος, ὁ Ἱμέριος κ. ἄ. Εἰς αὐτοὺς ἐφοίτησε καὶ ὁ Βασίλειος ῥητορική, γραμματική, φιλοσοφία καὶ διαλεκτική, εἰς ἄλλους δὲ τὴν ἰατρικήν.

Ὁ Βασίλειος σπουδάζων ἐπὶ τέσσαρα ἔτη εἰς Ἀθήνας συνεδέθη στενότατα μὲ τὸν Γρηγόριον, τὸν μετέπειτα ἐπίσκοπον Ναζιανζοῦ. Ὁ ἱερὸς σύνδεσμος τῆς φιλίας τῶν δύο φίλων ἦτο τέτοιος, ὥστε ὁ Γρηγόριος στὸν ἐπιτάφιον λόγον τοῦ Βασιλείου, ἀργότερα, τὸν καλεῖ «ὁμόστεγον, ὁμοδίαιτον, συμφυῆ, τὸ ἓν βλέποντες, ἀεὶ τὸν πόθον ἀλλήλους συναξάνοντες, θερμότερον καὶ βεβαιότερον... Ἴσαι μὲν ἐλπίδες κατεῖχον ἡμᾶς, φθόνος ἀπῶν, τὸ δὲ εὐδόκιμον ἀλλήλων ἴσον ἐνομίζομεν. Μία ψυχή, δύο σώματα φέρουσα... ἀμφοτέρων δὲ ἔργον ἡ ἀρετή». Πράγματι ὁμόστεγοι καὶ μία ψυχὴ ἦσαν διότι, παρὰ τὴν προκλητικὴ καὶ τότε κακία τῶν Ἀθηνῶν. ἐκεῖνοι δύο μόνον δρόμους ἐγνώριζαν: τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῆς ἐκκλησίας. Ὁ Βασίλειος ὑπερέβαλεν ὅλους τοὺς συμφοιτητάς του κατὰ τὴν ἐπιμέλεια καὶ εὐγλωττία. Παρακολούθει μετὰ προσοχῆς τὰς παραδόσεις ἐπιδιώκων ὄχι τὸ «ἐν αὐτοῖς τερπνόν, ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ὡραῖον».

Περατώσας τὰς σπουδάς του ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπου ἐνηλικιωθεὶς ἀνεδείχθη ὁ ἀθάνατος ἐπίσκοπος Καισαρείας. Ὡς ἐπίσκοπος ὁ Βασίλειος διεκρίθη διὰ τὴν συγγραφικήν του ἱκανότητα καὶ τὴν φιλανθρωπικήν του δρᾶσιν, διὸ καὶ ὠνομάσθη «οἰκουμενικὸς καὶ μέγας διδάσκαλος» Συγκατελέχθη στὴν ἀθάνατη τριάδα τῶν τριῶν φωστήρων τῆς τρισηλίου θεότητος μετὰ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ καὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

***

Διὰ τῶν συγγραμμάτων του ἐξακολουθεῖ νὰ διδάσκῃ καὶ σήμερα τοὺς χριστιανούς. Διὰ τῆς οἰκογενειακῆς Του δὲ ζωῆς καὶ ἀρετῆς διδάσκει τοὺς μὲν γονεῖς οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ εἶναι ἵνα «ἡ ἀρετὴ τῶν παίδων ἀποβῇ δόξα καὶ τῶν γονέων». Διδάσκει πολὺ περισσότερον τὰ παιδιὰ μετὰ πόσου σεβασμοῦ καὶ φιλοτιμίας νὰ φέρωνται πρὸς τοὺς οἰκείους των «τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ». Πόσα ἀκόμη διδάγματα παίρνουν καὶ οἱ σπουδάζοντες νέοι; «Πᾶσα παιδεία χωριζομένη ἀρετῆς πανουργία ἐστί».

Ι. ΤΥΧΙΚΟΣ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΟΥ 1955

ΑΙΣΘΗΤΗ ΑΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΥΟΙΩΝΟΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία, κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν, ἐσημείωσε κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος 1955 καταφανῆ ἄνοδον, ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀναπτυχθεῖσαν καταπληκτικὴν δραστηριότητα ὅλων τῶν παραγωγικῶν κλάδων τῆς χώρας. Μακρὰν ἀπὸ τὰς συνήθεις διαταραχὰς τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἐπετεύχθη αὔξησις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς καὶ τῆς γεωργικῆς ἀποδόσεως εἰς ἀξιόλογον βαθμὸν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν πρόοδον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἀνασυγκροτήσεως. Ἐπίσης ἀξιοσημείωτος πρόοδος ἐπετεύχθη εἰς τὰς ἐξαγωγὰς καὶ δὴ εἰς βαθμὸν προοιωνίζοντα σταθερὰν πορείαν πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου. Ἰδιαιτέρα μνεία πρέπει νὰ γίνῃ ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόοδον τῶν ἔργων ἐξηλεκτρισμοῦ καὶ τούτων τόσον ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς δυνάμεως, ὅσον καὶ τὴν διανομὴν ταύτης εἰς τὰ διάφορα διαμερίσματα τῆς χώρας καὶ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ταύτης παραγωγικοὺς κλάδους.

Τὰ ἐπιτεύγματα ταῦτα ὀφειλόμενα εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ ἐφαρμοσθεῖσαν οἰκονομικὴν πολιτικήν, εἶνε λίαν ἱκανοποιητικὰ καὶ ἐπιτρέπουν αἰσιόδοξον ἐνατένισιν τοῦ μέλλοντος.

Τῆς παρούσης στήλης δὲν εἶνε ἔργον ἡ ἐκτενὴς ἀνασκόπησις τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν δραστηριότητα τῶν παραγωγικῶν κλάδων τῆς χώρας μας. Εἰς τὰς παρατιθεμένας κατωτέρω γραμμὰς ἀνασκοποῦμεν ἐν περιλήψει δύο τοπικοὺς παράγοντας τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, οἵτινες ἀσκοῦν πάντοτε ἐπίδρασιν εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν καὶ τῆς περιοχῆς της, ἤτοι τὸ Σταφιδικὸν καὶ τὸ Εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον Πατρῶν. Τὸ σταφιδικὸν ζήτημα ἔχει διὰ τὸ νοτιοδυτικὸν τμῆμα τῆς Πελοποννήσου, ὅπου παράγεται, συσκευάζεται καὶ ἐξάγεται ἡ σταφίς μας, ἰδιάζουσαν σημασίαν καὶ ἀναλόγως τῆς πορείας του καὶ τῆς ἐξελίξεώς του ἀσκεῖ ἀνάλογον ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῆς περιφερείας. Τὸ Εἰσαγωγικὸν Ἐμπόριον Πατρῶν ἐξ ἄλλου ἐπιδεῖξαν κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη ἀξιοζήλευτον δραστηριότητα ἁμιλλωμένην πρὸς τὴν τοῦ Κέντρου, παρέχει καλὴν εὐκαιρίαν μιᾶς συντόμου ἀνασκοπήσεως τῶν ἐπιτεύξεών του κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος.

Διὰ τὴν τοπικὴν βιομηχανίαν σημειώσασαν ἐπίσης ἀξιόλογον ἐπέκτασιν καὶ ἀποτελοῦσαν σοβαρὸν σκέλος τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας τῆς περιοχῆς μας, ἐπιφυλασσόμεθα εἰς ἄλλο σημείωμα ν' ἀναφέρωμεν τὰς προόδους καὶ ἐπιτεύξεις της.

Η ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ

Τὸ λῆξαν ἔτος 1955 ἤνοιξε γεμᾶτο αἰσιοδοξίαν καὶ ἐνεργητικότητα, τὰς ὁποίας ἐκληρονόμησεν ἀπὸ τὸ προηγούμενον ἔτος 1954 κατὰ τὸ ὁποῖον αἱ σταφίδες ἤγγισαν ἐξόχως ἱκανοποιητικὰ ὅρια τιμῶν. Τὴν καλὴν προοπτικὴν ἐπὶ τῶν Κορινθιακῶν σταφίδων ἔδειξαν κυρίως οἱ τέσσαρες τελευταῖοι μῆνες τοῦ 1954 ἢ διὰ τὴν ἀκρίβειαν οἱ τέσσαρες πρῶτοι μῆνες τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους 1954)55, ὅτε ἡ ζωηρὰ ζήτησις ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἐξωτερικῶν ἀγορῶν καὶ ἡ συνεπεία τούτου ἀλματώδης ὕψωσις τῶν τιμῶν ἐδημιούργησαν τὰς καλὰς προϋποθέσεις τῆς προϊούσης βελτιώσεως τῆς θέσεως τοῦ προϊόντος μας εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἀγοράς. Αἱ τιμαὶ τῶν σταφίδων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἤνοιξαν τὸν Σεπτέμβριον 1954 εἰς τὰ ἐπίπεδα τῶν 6—6.20 δρχ. τὰ ἐπαρχιακὰ καὶ δρχ. 6.20—6.50 ποιότητες Πατρῶν. Αἱ τιμαὶ αὗται διετηρήθησαν σταθεραὶ μὲ μικρὰν αὔξησιν μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1954 ἤτοι μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἀπεργίας τῶν λιμενεργατῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅτε αἱ τιμαὶ ἤρχισαν ἀλματωδῶς ἀνερχόμεναι καὶ ἔφθασαν περὶ τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1954 εἰς δρχ. 8.50—8.80. Αἱ δημιουργηθεῖσαι οὕτω ὑψηλαὶ τιμαὶ ἔφερον εἰς δύσκολον θέσιν τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον, ὅπερ εἶχε κάμει προπωλήσεις εἰς μικρὰς τιμάς, τοῦτο δὲ ἀκολουθοῦν τὴν ἔντιμον αὐτοῦ μακρὰν παράδοσιν, προετίμησε νὰ πραγματοποιήσῃ ζημίας, ἐγγιζούσας τὰ ὅρια τῆς καταστροφῆς διὰ νὰ φανῇ συνεπὲς εἰς τὰς ἀνεληφθείσας ὑποχρεώσεις του. Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Ἰανουαρίου 1955 λόγῳ μειώσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἐξωτερικῶν ἀγορῶν καὶ σημειωθείσης προσφορᾶς ἐκ μέρους τῶν κατόχων, αἱ τιμαὶ ἤρχισαν νὰ ὑποχωροῦν, φθάσασαι εἰς τὰ ἐπίπεδα τῶν 7.20—7.40 δρχ. ὅπου περιεστρέφοντο μέχρι τέλους τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους 1954—55 ἤτοι μέχρι τέλους τοῦ Αὐγούστου 1955. Οὕτω ἐξειλίχθησαν αἱ τιμαὶ τῆς ἐσοδείας τοῦ 1954.

Διὰ τὴν νέαν ἐσοδείαν τοῦ ἔτους 1955 αἱ προβλέψεις ἦσαν κάπως παρακεκινδυνευμέναι. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἤρχισε νὰ διαφαίνεται ὅτι ἡ νέα ἐσοδεία λόγῳ τῶν ἀνωμάλων καιρικῶν συνθηκῶν καὶ τῆς γενικῆς ἀφορίας τῶν καρπῶν ἐν γένει θὰ ἦτο μικροτέρα τῆς προηγουμένης, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν, ἀνῆλθεν εἰς 78.000 τόννους περίπου. Ἀτυχῶς οἱ φόβοι οὗτοι ἐπαλήθευσαν διότι αἱ ἐκσπάσασαι ἀπὸ τῆς 15ης Αὐγούστου καὶ συνεχισθεῖσαι καὶ καθ' ὅλον τὸν Σεπτέμβριον βροχαί, προυξένησαν σοβαρὰς ζημίας εἰς τὸν σταφιδόκαρπον εὑρισκόμενον κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος εἰς τὰ ἁλώνια. Παρ' ὅλα τὰ μέτρα ἅτινα προληπτικῶς εἶχον ληφθῇ τόσον ὑπὸ τοῦ ΑΣΟ μὲ τὸν χορηγηθέντα ἀδιάβροχον χάρτην ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν παραγωγῶν, δὲν κατέστη δυνατὸν ν' ἀποφευχθοῦν αἱ καταστροφαὶ καὶ ἡ ἐσοδεία ἐπλήγη καὶ ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς, ἀνελθοῦσα γύρω τῶν 55.000 τόννων περίπου.

Αἱ ἀγοραὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν βροχῶν οὐδόλως ἐνδιεφέροντο διὰ προαγοράς, ἀναμένουσαι ὑποχώρησιν τῶν τιμῶν, αἵτινες ἐκυμαίνοντο διὰ σταφίδας Πατρῶν γύρω τῶν 100 σελληνίων τσίφ. Μὲ τὴν ἔναρξιν τῶν βροχῶν ὅμως ἐσταμάτησαν ἀμέσως αἱ προσφοραὶ καὶ οἱ μεγάλοι ἐν Ἀγγλίᾳ εἰσαγωγικοὶ οἶκοι, ἰδία τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Λίβερπουλ ἐστράφησαν πρὸς τὰ ἐκεῖ ἀποθέματα παλαιᾶς ἐσοδείας ἀνερχόμενα τότε μεταξὺ τῶν 3.000—4.000 τόννων, τὰ ὁποῖα ἔγιναν ἀνάρπαστα εἰς τιμὰς ηὐξημένας.

Μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῶν ζημιῶν τῆς νέας ἐσοδείας, ἤρχισε πλέον ζωηρὰ ζήτησις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰ δὲ καταφθάνοντα ἀθρόως τηλεγραφήματα εἰς τὰ διάφορα σταφιδικὰ γραφεῖα οὐδεμιᾶς ἐτύγχανον ἀπαντήσεως ἢ ἐτύγχανον ἀορίστου τοιαύτης ἐκ μέρους τῶν ἐξαγωγέων διατελούντων ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐξελίξεως τῶν ζημιῶν. Τὰ καταφθάνοντα ἐξ ἄλλου κατ' ἀραιὰ διαστήματα σταφιδοφορτία ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δὲν ἦσαν ἱκανὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν καθημερινὴν ζήτησιν.

Αἱ τιμαὶ ἤρχισαν ἀνερχόμεναι ῥαγδαίως καὶ ἀπὸ 7,60—7,70 ποὺ ὑπελογίζοντο ν' ἀνοίξουν τὸν Σεπτέμβριον ἔφθασαν ἐντὸς μηνὸς εἰς 9,50—9.60 δραχ., ἤτοι κατὰ 20 σελλίνια περίπου ἄνω τῶν τιμῶν ποὺ προσεφέροντο ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν βροχῶν. Ἡ σταθερότης αὐτὴ τῶν τιμῶν διετηρήθη μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ λήξαντος Δεκεμβρίου ἤτοι μέχρι τοῦ ἀπόπλου τῶν τελευταίων ἀτμοπλοίων μὲ τὰ σταφιδοφορτία ποὺ μόλις θὰ ἔφθαναν διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων. Ἔκτοτε ἡ ζήτησις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχεδὸν ἔπαυσεν καὶ αἱ τιμαὶ ὑπεχώρησαν εἰς 8,70—9 δραχ. εἰς τὰ αὐτὰ δὲ ἐπίπεδα ἐκυμαίνοντο αἱ τιμαὶ μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ λήξαντος ἔτους.

Ἡ ἐφετεινὴ μειωμένη παραγωγὴ μαύρης σταφίδος, ὡρισμέναι νομισματικαὶ ἀναταραχαὶ εἰς Ἀγγλίαν μὲ ἄμεσον ἀποτέλεσμα να καταστήσουν ἐπιφυλακτικὸν τὸ ἐκεῖ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον εἰς τὴν δημιουργίαν ἀποθεμάτων, καὶ ἡ ἀπότομος αὔξησις τῶν τιμῶν ἐδημιούργησαν συνθήκας δυσμενεῖς διὰ τὴν ὁμαλὴν διενέργειαν τῶν ἐξαγωγῶν. Ἕνεκα τούτου ἡ μαύρη σταφὶς ὑστέρησε κάπως εἰς τὴν ἔγκαιρον τροφοδότησιν τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς.

Ἡ ὑψωτικὴ τάσις τῶν τιμῶν τῶν μαύρων σταφίδων καὶ ἡ ὅλη ἐξέλιξις τῆς νέας ἐσοδείας των, εἶχον ἀντίκτυπον ἐπὶ τῶν σουλτανινῶν. Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον Πελοποννήσου καὶ Κρήτης ἐκινήθη δραστηρίως. Ἤδη ὅλαι αἱ σουλτανίναι Πελοποννήσου ἔχουν ἐξαντληθῇ, εἰς δὲ τὴν Κρήτην ἀπομένουν ἀποθέματα ἀνερχόμεναι εἰς 1200 τόννους περίπου. Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι αἱ σουλτανίναι Νο 3 ἐπωλήθησαν εἰς τὴν τιμὴν 124 λιρῶν κατὰ τόννον τσίφ.

Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1955 ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ σταφίδος προσήγγισε τοὺς 31.000 τόννους ἐπὶ συνόλου παραγωγῆς 55—56.000 τόννων. Πέρυσι κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἡ ἐξαχθεῖσα ποσότης μέχρι τέλους Δεκεμβρίου προσήγγισε τοὺς 50.000 τόννους ἐπὶ συνόλου παραγωγῆς 77.700 τόννων. Βάσει τῶν ἀνωτέρω στοιχείων καὶ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ ἀναλόγου ποσότητος, ἡ ὁποία ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν ποιοτικὴν διαλογὴν παρακράτημα, ὑπὸ τῶν ἐγκύρων κύκλων ὑπολογίζεται ὅτι ἐκ τῆς τρεχούσης ἐσοδείας ἀπομένουν εἰσέτι πρὸς ἐξαγωγὴν ἀποθέματα σταφίδος ἀνερχόμενα εἰς 20.000 τόννων. Ἀλλὰ καὶ τὰ περυσινὰ ἀποθέματα, ἂν καὶ ἡ παραγωγὴ ἦτο κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς περυσινῆς, εἰς τὸ αὐτὸ περίπου ποσὸν τῶν 20.000 τόννων ἀνήρχοντο περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου. Τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι πέρυσι ὁ ῥυθμὸς τῶν ἐξαγωγῶν ὑπῆρξε ταχύτερος, ἐνῷ κατὰ τὸ τρέχον σταφιδικὸν ἔτος πολλοὶ παράγοντες συνετέλεσαν ὥστε ἡ ἀπορρόφησις τῶν Ἑλληνικῶν σταφίδων εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν νὰ γίνεται μὲ βῆμα σημειωτόν.

Ἔχει ὑπολογισθῇ ὅτι ἡ διακινουμένη κατ' ἔτος εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν ποσότης μαύρης σταφίδος καὶ σουλτανίνας ἐξ Ἑλλάδος, Τουρκίας, Αὐστραλίας κλπ. ἀνέρχεται εἰς 500—540.000 τόννους, 150.000 μαύρης καὶ 300—330. σουλτανίνας καὶ ἄλλων παρεμφερῶν εἰδῶν σταφίδος. Ἐξ

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ

'ΠΡΟΣΕΧΕ ΣΕΑΥΤΩ,

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς σημερινῆς ἑορτῆς τοῦ Μ. Βασιλείου παραθέτομεν κατωτέρω ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ θαυμασίου λόγου του εἰς τὸ «Πρόσεχε σεαυτῷ» ἐν μεταφράσει:

«Πρόσεχε, λοιπόν, σεαυτῷ». Τὸ παράγγελμα αὐτὸ τοῦ Κυρίου θὰ σὲ παρακολουθῇ πάντοτε ὡς ἕνας σοφὸς σύμβουλος, ὑπενθυμίζων τὴν ἀστάθειαν τῶν ἀνθρωπίνων· καὶ ὅταν εὐημερῇς καὶ εὐτυχῇς καὶ ὅλος ὁ βίος σου προχωρεῖ εὐνοϊκά, ἀλλὰ καὶ ὅταν θλιβεραὶ περιστάσεις σὲ πιέζουν, τὸ παράγγελμα τοῦτο θὰ ἀντηχῇ εἰς τὴν καρδίαν σου, ὥστε οὔτε νὰ ἐπαίρεσαι καὶ νὰ ὑψηλοφρονῇς, οὔτε νὰ καταπέσῃς καὶ βυθισθῇς εἰς ἀπελπισίαν καὶ ἀπόγνωσιν.

»Κατέχεις πλοῦτον πολύν; Ἡ ὑψηλοφρονεῖς διὰ τὴν ἀξίαν τῶν προγόνων σου; Ἡ ἐπιδεικνύεσαι διὰ τὸ κάλλος τοῦ σώματος καὶ φουσκώνεις διὰ τὰς τιμὰς καὶ τοὺς ἐπαίνους; Τότε ἀκριβῶς «πρόσεχε σεαυτῷ», διὰ νὰ ἐνθυμηθῇς ὅτι εἶσαι θνητός, ὅτι εἶσαι γῆ καὶ χῶμα καὶ εἰς τὸ χῶμα θὰ καταλήξῃς. Ἐνθυμίσου τοὺς προγενεστέρους σου ἐκείνους ποὺ ἐξυψώθησαν, διότι τοιαῦτα εἶχον προσόντα. Ποῦ εἶναι οἱ δυνάσται ἐκεῖνοι, οἱ κατακτήσαντες τὰ πολιτικὰ ἀξιώματα; Ποῦ εἶναι οἱ δυσμαχώτατοι ῥήτορες; Ποῦ εἶναι οἱ δημιουργοὶ τῶν ἑορτῶν καὶ τῶν πανηγύρεων; Ποῦ εἶναι οἱ λαμπροὶ ἱππόται, οἱ στρατηγοί, οἱ σατράπαι, οἱ τύραννοι; Δὲν ἔγιναν ὅλοι σκόνη; Δὲν θεωροῦνται ὅλα ὡσὰν μῦθος; Ἐνθύμια τῆς ζωῆς των δὲν κατήντησαν τὰ ὀλίγα κόκκαλά των; Ἐξέτασε ἀκριβῶς τοὺς τάφους διὰ νὰ ἴδῃς, ἂν θὰ ἠμπορέσῃς νὰ διακρίνῃς ἀπὸ τὰ κόκκαλα ποῖος ἦτο ὁ ὑπηρέτης καὶ ποῖος ὁ κύριος, ποῖος ὁ πτωχὸς καὶ ποῖος ὁ πλούσιος. Κάμε διάκρισιν, ἐὰν εἰμπορῇς, τοῦ αἰχμαλώτου ἀπὸ τὸν βασιλέα, τοῦ ἰσχυροῦ ἀπὸ τὸν ἀδύνατον, τοῦ εὐμόρφου καὶ εὐπρεποῦς ἀπὸ τὸν ἄσχημον. Ὅταν λοιπὸν ἐνθυμῆσαι ποῖος εἶσαι, ποία ἡ θνητὴ φύσις σου, δὲν θὰ ὑπερηφανευθῇς ποτέ. Θὰ ἐνθυμῆσαι δὲ ποῖος εἶσαι, ἐὰν «προσέχῃς σεαυτῷ».

»Ἐὰν πάλιν εἶσαι ἀφανὴς καὶ ἄδοξος, πτωχὸς καὶ ἐκ πτωχῶν καταγόμενος, ἀσθενὴς καὶ στερούμενος τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, χωρὶς σπίτι καὶ πατρίδα, τρέμων τοὺς ἰσχυροὺς καὶ ταπεινούμενος ἐνώπιον ὅλων ἕνεκα τῆς καταστάσεώς σου ταύτης καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μὴ ἀπελπίσῃς, ἐπειδὴ οὐδὲν ζηλευτὸ κατέχεις, μὴ ἀπορρίψῃς κάθε ἀγαθὴν προσδοκίαν καὶ ἐλπίδα. Ἀλλὰ ἐξύψωσε τὴν ψυχήν σου διὰ νὰ ἴδῃς καὶ τὰ ἀγαθὰ ποὺ σοῦ ἔχει χαρίσει ὁ Θεὸς καὶ ὅσα ἔχει ὑποσχεθῇ καὶ μένουν διὰ σὲ ἀποθησαυρισμένα. Πρῶτον μὲν νὰ ἐνθυμηθῇς ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος, τὸ μόνον ἐξ ὅλων τῶν ζώων θεόπλαστον δημιούργημα· καὶ φρονεῖς ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ σκέψις αὐτή, ὅταν σωφρόνως σκέπτεσαι, τὸ ὅτι δηλαδὴ ἐδημιουργήθης ἀπὸ τὰ χέρια αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, νὰ δημιουργήσῃ ὑψηλὴν τέρψιν καὶ χαράν; Ἔπειτα δὲ ὅτι σὲ ἐδημιούργησε κατ' εἰκόνα ἰδικήν Του ὁ Θεός, καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς δύνασαι νὰ ἐξυψωθῇς εἰς τὴν τιμὴν καὶ τὴν τάξιν τῶν ἀγγέλων, διὰ τῆς ἐναρέτου ζωῆς καὶ πολιτείας.

»Ἔλαβες ψυχὴν λογικήν, νοεράν, διὰ τῆς ὁποίας καὶ περὶ τοῦ Θεοῦ σκέπτεσαι, καὶ τὰ ἄλλα πράγματα μελετᾷς καὶ ἐξετάζεις καὶ ἀπολαύεις τὸν γλυκύτατον τῆς σοφίας καρπόν. Ἔχεις ὑπόδουλα καὶ ὑποτεταγμένα ὅλα τῆς ξηρᾶς τὰ ζῶα, τὰ ἥμερα καὶ τὰ ἄγρια, ὅλα τὰ ζῶντα ἐντὸς τῶν ὑδάτων, καὶ ὅσα εἰς τὸν ἀέρα πετοῦν. Καὶ λησμονεῖς ὅτι σὺ ἄνθρωπε, καὶ τέχνας ἀνεκάλυψες καὶ πόλεις ἔκτισες καὶ ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν συντήρησίν σου, καὶ ὅσα ἀπαιτεῖ ἡ καλοπέρασις, ἐπενόησες; Τὸ λογικὸν αὐτὸ ποὺ ἔλαβες παρὰ τοῦ Θεοῦ δὲν σοῦ ἔδωκε τὴν ἱκανότητα νὰ διαβαίνῃς τὰ πελάγη; Ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα δὲν ὑπηρετεῖ εἰς τὴν ζωὴν τὴν ἰδικήν σου; Ὁ ἀέρας, οἱ χοροὶ τῶν ἀστέρων δὲν φανερώνουν εἰς σὲ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἁρμονίαν των; Διατὶ λοιπὸν γίνεσαι στενόκαρδος, ἐπειδὴ δὲν ἔχεις ἄλογο μὲ ἀσημένια χαλινάρια; Ἀλλ' ἔχεις τὸν ἥλιον κρατοῦντα ἐνώπιόν σου τὴν φωτεινὴν λαμπάδα ὅλην τὴν ἡμέραν. Δὲν ἔχεις τὴν λάμψιν τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργυρίου ποὺ ἔχει ὁ πλούσιος· ἀλλ' ἔχεις τὴν σελήνην ποὺ σὲ περιβάλλει μὲ μυρίας ἀργυρᾶς λάμψεις. Δὲν τρέχεις μὲ ἁμάξια χρυσοκόλλητα· ἀλλ' ἔχεις τὰ πόδια σου ἁμάξι ἰδικόν σου καὶ ἀχώριστον. Διατὶ λοιπὸν μακαρίζεις ἐκεῖνον ποὺ ἔχει παχὺ πορτοφόλι, ἀλλὰ θέλει ξένα πόδια διὰ νὰ βαδίσῃ; Δὲν κοιμᾶσαι εἰς κρεββάτι ἐλεφάντινον· ἀλλ' ἔχεις τὴν πολυτιμοτέραν πολλῶν ἐλεφάντων γῆν, ἔχεις τὴν γλυκεῖαν ἀνάπαυσιν, τὸν ταχὺν καὶ ἀμέριστον ὕπνον, τὸν ὁποῖον στερεῖται ὁ πλούσιος δερόμενος ἀπὸ τόσας μερίμνας, Δὲν κάθεσαι κάτω ἀπὸ χρυσοῦν ὄροφον· ἀλλ' ἔχεις οὐρανὸν ποὺ λάμπει ἀπὸ ἀνέκφραστα κοσμήματα ἀστέρων.

»Καὶ αὐτὰ μὲν εἶναι τὰ ὑλικὰ καὶ ἀνθρώπινα· ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλα πολὺ ἀνώτερα. Καὶ ἰδού, διὰ σὲ ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος, διὰ σὲ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κατάργησις τοῦ θανάτου ἐλπὶς ἀναστάσεως, θεῖος νόμος ποὺ ἀναδεικνύει τὴν ζωήν σου τελείαν, πορεία πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν ἐντολῶν του, βασιλεία οὐρανῶν λαμπρά, στέφανοι δικαιοσύνης ἕτοιμοι δι' ὅσους δὲν ἐλιποτάκτησαν ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀρετῆς»

Π.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

ΗΥΞΗΘΗ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. Β. ΠΙΛΑΛΗ

Ἡ κίνησις τῶν Δικαστηρίων μιᾶς πόλεως λέγουν ὅτι δίδει μίαν εἰκόνα τῆς εὐημερίας ἢ δυσπραγίας τοῦ πληθυσμοῦ της.

Ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀληθές, εἶναι ἐξ ἴσου ἀληθὲς ὅτι ἡ κίνησις αὐτὴ ἐμφανίζει οὐ μόνον τὴν στάθμην τοῦ πολιτισμοῦ ἑνὸς λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ ἠθικὴν ἰδιοσυγκρασίαν αὐτοῦ.

Ἡ στενότης τοῦ παρόντος σημειώματος ὅμως δὲν ἐπιτρέπει μίαν τοιαύτην ἔρευναν. Δι' αὐτὸ καὶ ἀρκοῦμαι εἰς μόνον τὴν παράθεσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τῶν καθ' ἕκαστον Δικαστηρίων, κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1955 ἔναντι τῶν τοιούτων τοῦ ἔτους 1954, καὶ εἰς μίαν διαπίστωσιν ἣν ἔκρινα ἀναγκαίαν.

—Ἐπὶ πολιτικῶν διαφορῶν:

1) Τὸ Ἐφετεῖον Πατρῶν ἐξέδωσε 271 ἀποφάσεις ἔναντι 279 τοῦ ἔτους 1954.

2) Ὁ κ. πρόεδρος τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν ἐξέδωσεν 16 ἀποφάσεις ἔναντι 32 τοῦ ἔτους 1954.

3) Τὸ Πρωτοδικεῖον Πατρῶν ἐξέδωσεν 1455 ἀποφάσεις ἔναντι 1367 τοῦ ἔτους 1954.

4) Ὁ κ. πρόεδρος τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν ἐξέδωσε κατὰ τὴν γενικὴν διαδικασίαν 628 ἔναντι 785 τοῦ ἔτους 1954 εἰς ἣν ὑπάγονται καὶ αἱ διαταγαὶ πληρωμῆς ἐπὶ γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, καὶ κατὰ τὴν εἰδικὴν τοιαύτην, εἰς ἣν κυρίως ὑπάγονται αἱ ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου διαφοραὶ 530 ἔναντι 306 τοῦ 1954.

5) Ὁ εἰδικὸς διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐργατικῶν διαφορῶν πρωτοδίκης ἐξέδωσεν 338 ἀποφάσεις ἔναντι 543 τοῦ 1954.

6) Ἐκηρύχθησαν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως 29 ἔμποροι ἔναντι 25 τοῦ 1954.

7) Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Πατρῶν κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ἐξέδωσεν 670 ἀποφάσεις ἔναντι 629 τοῦ ἔτους 1954.

Ὁ κ. εἰρηνοδίκης Πατρῶν ἐξέδωσεν 1163 διαταγὰς πληρωμῆς βάσει γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν ἔναντι 785 τοῦ 1954, μικροδιαφορᾶς δὲ 1310 ἔναντι 1212 τοῦ 1954.

—Ἐπὶ ποινικῶν διαφορῶν:

1) Τὸ Κακουργιοδικεῖον Πατρῶν ἐξέδωσεν 204 ἀποφάσεις ἔναντι 279 τοῦ 1954.

2) Τὸ Πενταμελὲς Ἐφετεῖον Πατρῶν ἐξέδωσεν 83 ἀποφάσεις ἔναντι 119 τοῦ 1954.

3) Τὸ Τριμελὲς Ἐφετεῖον Πατρῶν ἐξέδωσεν 770 ἀποφάσεις ἔναντι 871 τοῦ 1954.

4) Τὸ Τριμελὲς Ἐφετεῖον Ἀνηλίκων ἐξέδωσεν 10 ἀποφάσεις ἔναντι 11 τοῦ 1954.

5) Τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον ἐξέδωσεν 2052 ἀποφάσεις ἔναντι 2295 τοῦ 1954.

6) Τὸ Μονομελὲς Πλημμελειοδικεῖον ἐξέδωσεν 6476 ἀποφάσεις ἔναντι 4626 τοῦ 1954.

7) Τὸ Ἀγορανομικὸν Δικαστήριον ἐξέδωσεν 682 ἀποφάσεις ἔναντι 609 τοῦ 1954.

8) Τὸ Δικαστήριον Ἀνηλίκων ἐξέδωσεν 109 ἀποφάσεις ἔναντι 70 τοῦ 1954.

9) Τὸ Πταισματοδικεῖον, εἰς ὃ ἐκδικάζονται ἤδη καὶ τὰ ἀγροτικὰ ἀδικήματα, ἐξέδωσεν 5378 ἀποφάσεις ἔναντι 3095 τοῦ 1954.

10) Τὸ Πταισματοδικεῖον, ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐξέδωσεν 474 ἀποφάσεις ἔναντι 247 τοῦ 1954.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπεβλήθησαν 9.800 μηνύσεις ἔναντι 11.227 τοῦ 1954.

Ἐὰν θελήσῃ τις νὰ ἐρευνήσῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοδικείου Πατρῶν, θὰ διαπιστώσῃ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποφάσεων διὰ τῶν ὁποίων λύονται γάμοι κοινῇ ἀμφοτέρων τῶν συζύγων ὑπαιτιότητι ἔχει αὐξηθῇ ἔναντι τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἐκδοθεισῶν τοιούτων ἀποφάσεων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Σ. ΠΙΛΑΛΗΣ
Δικηγόρος

ΕΝΩ Ο ΛΕΠΤΟΔΕΙΚΤΗΣ ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ 1955

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ - ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ - ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΚΑΙ ΡΕΣΙΤΑΛ - ΘΕΑΤΡΟ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΝΙΚΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τὸ ὁρόσημο ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα δὲ δυὸ χρόνους, εἶνε πάντα γιὰ τὸν ἄνθρωπο μιὰ ἡμέρα ποὺ προσφέρεται γιὰ περισυλλογὴ καὶ αὐτοσυγκέντρωση. Θάλεγα καλύτερα μιὰ ὥρα μοναχικὴ καὶ ἀπόκοσμη ποὺ τὴν ξοδεύουμε σὲ μιὰ προσπάθεια ἀπολογισμοῦ καὶ μελλοντικῶν σχεδίων

Τὸ 1955 ποὺ σταμάτησε τὸ ὁδοιπορικό του στὸν δωδέκατο χτύπο τῆς ἀποψινῆς νύχτας, ἔγινε πιὰ γιὰ μᾶς ἕνα παρελθόν, ἕνα χρονικὸ ζωῆς, ποὺ ἄρχισε καὶ τέλειωσε μὲ χίλιες δυὸ ἐναλλασσόμενες φάσεις, μὲ τόσα καὶ τόσα γεγονότα καὶ ἐπιτεύγματα. Χρέος μας εἶνε νὰ ξαναγυρίσουμε σήμερα σ' αὐτό, νὰ περπατήσουμε τὴν ἀντίστροφη πορεία του ἀπ' τὸ τέλος πρὸς τὴν ἀρχή, νὰ σταθοῦμε σὲ κάθε προσπάθεια καὶ σὲ κάθε σταθμὸ ποὺ στὸ μικρό του χῶρο στήσαμε κι' ἀπὸ ἕνα τεῖχος γιὰ νὰ προστατέψουμε τὸν πολιτισμό μας.

Στὴν προκειμένη περίπτωση, ὑπάρχει σήμερα μπροστά μας ὅπως καὶ κάθε Πρωτοχρονιά, ἕνα πνευματικὸ χρονικό. Τὸ πνευματικὸ χρονικὸ τοῦ 1955 ποὺ ὅλοι μας τὸ παρακολουθήσαμε σὲ τοῦτο τὸν τόπο, τὸ βοηθήσαμε ἄλλος λίγο ἄλλος πολὺ νὰ τραβήξει τὸ δρόμο του, τὸ παινέσαμε καὶ τὸ κρίναμε. Τώρα ἦρθε ἡ ἡμέρα νὰ γράψουμε καὶ τὴν ἱστορία του. Ἂς τὴν ἀρχίσουμε λοιπὸν μὲ ὅλες της τὶς φάσεις καὶ σ' ὅλους της τοὺς τομεῖς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Ἡ πνευματικὴ κίνηση περιωρίστηκε ἀποκλειστικὰ σχεδὸν στὸν τομέα τῶν διαλέξεων. Πολλοὶ ὁμιλητές, ντόπιοι καὶ ξένοι, προσκαλεσμένοι ἀπὸ τὰ διάφορα σωματεῖα ἀνέπτυξαν ὁλόκληρη τὴν περίοδο τὴν περίοδο τοῦ 1955 ποικίλα θέματα. Τὶς διαλέξεις αὐτὲς παρακολούθησαν χιλιάδες ἀκροατὲς στὶς αἴθουσες τοῦ «Δημοτικοῦ», τῆς «Διακιδείου», τῆς «Χριστιανικῆς Ἑστίας», τοῦ «Εἰσαγωγικοῦ», τῆς Χ.Ε.Ν. κ.λ.π.

Ἀπ' τὶς διαλέξεις ποὺ ὀργάνωσε ὁ Σύνδεσμος Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων σημειώνουμε τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ.κ. Ἀπ. Δασκαλάκη καὶ Γ. Σακελλαρίου, τῆς καθηγήτριας κ. Νίκης Ταγκαλάκη καὶ τῆς νομικοῦ καὶ λογοτέχνιδος κ. Ἀλέκας Ματζουλίδου.

Ἀπ' τὶς διαλέξεις τῆς «Χριστιανικῆς Ἑστίας» τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ.κ. Σπ. Καλλιάφα καὶ Π. Μπρατσιώτη, τοῦ πανοσ. ἀρχιμανδρίτη κ. Χριστοδ. Παπαγιάννη καὶ τοῦ πανοσ. ἀρχιμανδρίτη κ. Ἰακ. Λιαρομμάτη.

Ἀπ' τὶς διαλέξεις τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου Κυριῶν τοῦ καθηγητῆ τῆς μουσικῆς κ. Τάσου Νικοκάβουρα, τοῦ γυμνασιάρχη κ. Ἀγγέλ. Βούρβαχη, τῆς λογοτέχνιδος κ. Νίκης Πέρδικα μὲ ἀπαγγελίες τῆς κ. Γκιόλας Μπουφέτη—Αἰγιαλίδου καὶ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Χρ. Εὐαγγελάτου.

Ἀπ' τὶς διαλέξεις τῆς Διακιδείου Σχολῆς Λαοῦ τοῦ καθηγητῆ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Στέλ. Σπεράντσα, τοῦ λογοτέχνη καὶ πρώην ὑπουργοῦ κ. Χρ. Σολωμονίδη μὲ ἀπαγγελίες τῆς κ. Εὐριδίκης Σπεράντσα καὶ τῆς δ. Μίνας Καλαντζοπούλου, τοῦ Ἐλβετοῦ ἰατροῦ κ. Δ. Gorides, τοῦ γεν. διευθυντῆ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Εὐαγγ. Π. Φωτιάδη, τοῦ ἰατροῦ καὶ ἀντιπροέδρου τῆς Διακιδείου κ. Ἀρ. Ἀντωνιάδη, τοῦ καθηγητῆ κ. Γερ. Λεκατσᾶ, τοῦ γυμνασιάρχη κ. Ἀγγέλ. Βούρβαχη, τοῦ πανοσ. ἀρχιμανδρίτη κ. Ἰακ. Λιαρομμάτη, τοῦ κ. Ξεν. Σωτηροπούλου καὶ τοῦ ἱερέως—καθηγητῆ κ. Παν. Γεωργοπούλου.

Ἀπ' τὶς διαλέξεις τῆς Χ.Ε.Ν. τοῦ κ. Ἀνδρ. Παπαδοπούλου μὲ ἀπαγγελίες τῆς δ. Ἔφης Βαλσαμῆ, τοῦ κ. Γιάννη Ἠλ. Δημοπούλου καὶ τοῦ κ. Τάσου Νικοκάβουρα. Τῆς Ἑνώσεως Λειτουργῶν Μ. Ἐκπαιδεύσεως Πατρῶν τοῦ καθηγητῆ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπ. Μαρινάτου καὶ τοῦ γυμνασιάρχη κ. Ἀγγέλ. Βούρβαχη. Τοῦ Ὁμίλου «Λαϊκὰ Ἀναγνωστήρια» τοῦ καθηγητῆ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Τωμαδάκη καὶ τοῦ γεν. διευθυντῆ τοῦ Ἱδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν κ. Κ. Θ. Δημαρᾶ. Τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν τοῦ λογοτέχνη κ. Ἰω. Θεοδωρίδη, τοῦ Ἀμερικανοῦ καθηγητῆ τῆς φιλολογίας κ. Ρόμπερτ Ντάνιελ καὶ τοῦ Ἀμερικανοῦ καθηγητῆ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν κ. Νικ. Ἀνάγνου. Τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Πάτραις Καλαβρυτινῶν τοῦ πρώην γεν. ἐπιθεωρητῆ Μ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Δημ. Τσιλίρη καὶ τοῦ γυμνασιάρχη κ. Ἀλ. Σακελλαροπούλου.

Ἐνδιαφέρουσες, τέλος, ἦσαν οἱ διαλέξεις ποὺ ὀργάνωσαν ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις Γονέων «Ἡ Χριστιανικὴ Ἀγωγή» μὲ ὁμιλητὴ τὸν κ. Ἀθ. Δάλλα, τὸ ἐδῶ Παράρτημα τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου μὲ ὁμιλητὴ τὸν διευθυντὴ σπουδῶν τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν κ. Ροζὲ Μιλλιέξ τὸ ἐδῶ Παράρτημα τοῦ «Ἑλληνικοῦ Φωτὸς» μὲ ὁμιλητὴ τὸν γραμματέα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως κ. Γ. Κανελλάκη, ἡ «Ἀχαϊκὴ Ἑταιρεία» μὲ ὁμιλήτρια τὴν διευθύντρια τῆς «Καθημερινῆς» κ. Ἑλένη Βλάχου, ὁ Ὅμιλος Μαθηματικῶν Πατρῶν μὲ ὁμιλητὴ τὸν καθηγητὴ κ. Γ. Ρωμανᾶ καὶ τὸ Ε.Β.Ε. μὲ ὁμιλητὴ τὸν διευθυντὴ τῆς Ἀνωτάτης

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΒΡΟΧΗ...

ΤΟΥ κ. ΑΛΕΚΟΥ ΚΑΖΟΓΛΗ

Ἔξω ὁ ἄνεμος ἔφτανε τρέχοντας ἀπ' τὸ ἀπέναντι βουνό, χυνόταν στοὺς δρόμους τῆς πολιτείας ἡ μουσική του πλημμύριζε τὶς πλατεῖες καὶ τὰ πάρκα κι' ἡ ὁρμή του σκόρπιζε ἄταχτα τὸ νερὸ τοῦ συντριβανιοῦ. Ἄλλοτε πάλι σηκωνόταν πιὸ ψηλά, ἀνέβαινε στὸ ὕψος τῶν σπιτιῶν, ἅρπαζε τὰ παραθυρόφυλλα κι' ἔκανε τὶς γρίλλιες νὰ στριγγλίζουν. Πότε πότε περνοῦσε κι' ἀπ' τὸ παράθυρο τῆς Μίνας, ἔμπαινε ἀπ' τὶς χαραμάδες κι' ἡ ἀνατριχίλα του τράνταζε τὶς πλεξίδες της.

—Ρένο, κοιμᾶσαι ἢ ἀκόμα; Χτυποῦσε τὴν πόρτα τοῦ ἀδελφοῦ της τὸ κορίτσι.

—Ὄχι. Μίνα, ὄχι. Πῶς γίνεται νὰ κοιμηθῶ;

—Μὰ ἔλεγα μήπως ὁ ἄνεμος;

—Ἔ, τί ὁ ἄνεμος;

—Νά, μήπως φέρει βροχὴ καὶ δὲν ἀφήσει τὸν Ἅη—Βασίλη.

—Τί φόβος! Κοροΐδεψε ὁ Ρένος καὶ κουνιάριζε ἀπ' τὴν πολυθρόνα τὸ ἀνάπηρο πόδι του στὴν τραμπάλα τῆς πατερίτσας.

Ἡ Μίνα ἀπαντοῦσε καὶ συλλογιζόταν. Εἶχε περάσει πιὰ καιρὸς ἀπ' ὅταν λησμόνησε νὰ ξετυλίγει τὶς μεταξωτὲς κορδέλλες στὰ ψεύτικα μαλλιὰ τῆς κούκλας της καὶ νὰ λικνίζει στὰ μάτια της τὸ γαλάζιο παιδικὸ ὄνειρο. Ἦταν πιὰ ἕνα κορίτσι ποὺ στὰ μάτια του ἀντιφέγγιζε ἡ ἀνησυχία ποὺ βολόδερνε τὴν ψυχή του σὰν τὸν ἄνεμο ποὺ ἀναστάτωνε τὶς πλεξίδες του. Μονάχα σὰν τὸ φθινόπωρο προχωροῦσε, ἔπιανε ἕνα μεγάλο ἡμεροδείχτη πούταν κρεμασμένος στὴν τραπεζαρία κάτω ἀπ' τὴ φωτογραφία τῆς γιαγιᾶς καὶ τὸν φυλλομετροῦσε.

—Εἴκοσι ἀκόμα ὁ Νοέμβρης καὶ τριάντα μία ὁ Δεκέμβρης 51 μέρες. Δὲν εἶναι πολλὲς γιαγιάκα; Ἔλεγε καὶ κοίταζε τὰ μάτια τῆς γιαγιᾶς στὸ πορτραῖτο. Τὰ μάτια ξάνοιγαν, μεγάλωναν, τὴ γέμιζαν μὲ τὴ στοργή τους καὶ τὴ θέρμη τους σὰν νὰ τῆς ἔλεγαν:

—Τί εἶναι τόσες μέρες; Μπορεῖ κανεὶς τόσο εὔκολα νὰ περιμένει. Ἀκόμα καμμιὰ φορὰ περιμένει κανεὶς μιὰ ὁλάκερη ζωή.

—Μὰ θἄρθει τότε ὁ Ἀηβασίλης; Ρωτοῦσαν τότε τὰ ματάκια τῆς Μίνας ὅλο ἀναμονή.

—Ἔτσι λένε πῶς θἄρθει.

—Καὶ τί θὰ μᾶς φέρει γιαγιά; Τί θὰ φέρει;

—Ποιὸς ξέρει κόρη μου; Μπορεῖ κι' ὅλη σου τὴ ζωή, μπορεῖ καὶ τίποτα

Ἡ Μίνα σώπαινε κι' ἀποροῦσε πῶς γινόταν νὰ χωρέσει στὸ ταγάρι τοῦ Ἅη Βασίλη ὁλόκληρη ἡ εὐτυχία της.

Ἄλλωστε, σκεφτόταν, θἄχει κι' ἄλλα δῶρα γιὰ ἄλλους ἀνθρώπους καὶ δὲν πρέπει νὰ κουρασθεῖ. Ἔπειτα λογάριαζε πῶς μπορεῖ νὰ γίνει νὰ μὴν τῆς ἔφερνε τίποτα.

—Τότε τί Ἅη Βασίλης θἄταν ἀφοῦ θ' ἀρχόταν δίχως δῶρα; Καὶ τί θ' ἀρχόταν νὰ κάνει τόσο δρόμο;

Ὡστόσο ἕνα γλυκὸ προαίσθημα τῆς φούσκωνε τὸ στῆθος καὶ τὴ γέμιζε ἐλπίδα. Ὅπως ὅταν κατεβαίνεις στὴν προκυμαία καὶ χαίρεσαι ποὺ βλέπεις πῶς φτάνει ἕνα πλοῖο δίχως νὰ ξέρεις ἂν τὸ ταχυδρομεῖο του σοῦ φέρνει γράμμα. Ἔτσι κι' ἐκείνη περίμενε πῶς θὰ τὶς ἀπίθωνε στὴν ἀγκαλιά της ἕνα ὀμορφοδεμένο βιβλίο μὲ μιὰ ἄγνωστη ἱστορία ποὺ οἱ πρῶτες λέξεις της θὰ τὴ γέμιζαν περιέργεια κι' οἱ κατοπινὲς σελίδες γλύκα.

Κι' ὅλο κανόνιζε ποῦ θἄβανε τὸ πρωτοχρονιάτικο δῶρο της.

—Καλύτερα θἄναι στὸ κομοδῖνο κοντὰ στὸ πορτατὶφ γιὰ νὰ διαβάζω τὶς ἄγριες νύχτες τοῦ χειμῶνα ποὺ φοβᾶμαι, ἔλεγε. Ἴσως—ἴσως τὸ βάλω καὶ στὴ βιβλιοθήκη. Θὰ στολίζει τόσο ὄμορφα γιατὶ θἄχει θαρρῶ πλουμιστὸ δέσιμο.

—Ρένο, ἒ Ρένο! Φώναξε, τί θὰ σοῦ φέρει ὁ Ἅη Βασίλης;

—Ἡ μητέρα μοὔλεγε—ἀκουγόταν ἡ φωνὴ τοῦ ἀγοριοῦ—πῶς μπορεῖ νὰ μοῦ φέρει ἕνα καρρότσι μὲ ρόδες κι' ἄ; μὴν εἶμαι πιὰ πολύμικρος. Καὶ τότε...

—Τότε;

—Τότε θὰ δέσω τὸ πόδι μου ἀπάνω, θὰ γυρίζουν οἱ ρόδες καὶ τὸ πόδι θὰ κάνει φτερὰ δίχως πατερίτσα...

Ἡ χειμωνιάτικη νύχτα εἶχε κλείσει στὴ χοῦφτα της ὅλη τὴν πλάση. Ὁ Βοριὰς δυνάμωνε, τσάκιζε τὰ κλαριὰ τῶν εὐκαλύπτων κι' ἔδερνε τὰ σύρματα τοῦ τηλεγράφου ποὺ κλυδωνίζονταν στὸ κενό. Μιὰ βροχὴ ἁπαλὴ στὴν ἀρχὴ—ἀρχὴ φάνηκε κι'

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα